

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Jana Jiráska, Ph.D., a Mgr. Petra Sedláka, Ph.D., v právní věci

žalobkyně: **HB FROST s. r. o.**
sídlem Krahulčí 102, 588 56 Telč
zastoupena advokátem Mgr. Jaromírem Noskem,
sídlem Furchova 373, 588 56 Telč

proti
žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**
sídlem Žižkova 57, 586 01 Jihlava

o žalobě proti sdělení žalovaného ze dne 1. 12. 2022, č. j. KUJI 102111/2022, a proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 12. 2022, č. j. KUJI 102279/2022,

takto:

- I. Žaloba proti sdělení žalovaného ze dne 1. 12. 2022, č. j. KUJI 102111/2022, **se odmítá.**
- II. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 12. 2022, č. j. KUJI 102279/2022, **se zamítá.**
- III. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o žalobě proti sdělení žalovaného ze dne 1. 12. 2022, č. j. KUJI 102111/2022.
- V. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 12. 2022, č. j. KUJI 102279/2022.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Městský úřad ve Velkém Meziříčí („městský úřad“) rozhodnutím ze dne 5. 8. 2020, č. j. DOP/18724/2020-troja/2488/2020, shledal žalobkyni vinnou spácháním přestupku podle § 42b odst. 1 písm. s) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění účinném do 29. 4. 2020. Přestupku se žalobkyně dopustila tím, že jako provozovatel motorového vozidla SCANIA, reg. zn. X s návěsem KRONE, reg. zn. XA na silnici II/602 v km 51,4 u Velkého Meziříčí, ve směru na Velké Meziříčí, provozovala vozidlo, které při vysokorychlostním kontrolním vážení překročilo hodnoty ohrožující bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, stanovené vyhláškou č. 209/2018 Sb., o hmotnostech, rozměrech a spojitelnosti vozidel (dále jen „vyhláška č. 209/2018 Sb.“). Dne 8. 4. 2020 v 09:57:17 byla největší povolená hmotnost na druhé nápravě překročena o 237 kg po odečtu tolerance 11 % a největší povolená hmotnost silničního vozidla o 966 kg po odečtu tolerance 11 %. Dne 9. 4. 2020 v 10:01:54 byla největší povolená hmotnost na druhé nápravě překročena po odečtu tolerance 11 % o 904 kg, největší povolená hmotnost silničního vozidla po odečtu tolerance 11 % o 1207 kg. Svým jednáním tedy žalobkyně porušila § 5 odst. 1 písm. b) a § 5 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 209/2018 Sb. Za toto jednání uložil městský úřad žalobkyni pokutu ve výši 27 000 Kč a povinnost zaplatit paušální náhradu nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. Rozhodnutím ze dne 14. 9. 2020, č. j. KUJI 88128/2020, žalovaný odvolání žalobkyně zamítl a rozhodnutí městského úřadu potvrdil.
2. Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 14. 9. 2020, č. j. 31 A 34/2022-73, rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Důvodem byla skutečnost, že se žalovaný nezabýval námitkou žalobkyně týkající se stanoviska Ministerstva dopravy ze dne 12. 2. 2018, č. j. 37/2018-120-OST/2, a nesprávně aplikoval absorpční zásadu při stanovení výše pokuty.
3. Žalovaný pokračoval v řízení, doplnil podklady do spisu a dne 24. 11. 2022 vyzval žalobkyni k vyjádření k podkladům pro rozhodnutí ve lhůtě 5 dní. Dne 25. 11. 2022 obdržel žádost o prodloužení lhůty do 12. 12. 2022 z důvodu zdravotní indispozice zástupce žalobkyně. Žalovaný sdělením ze dne 1. 12. 2022, č. j. KUJI 102111/2022, však této žádosti nevyhověl s odůvodněním, že lhůta pro seznámení se s podklady je pouze lhůtou pořádkovou. Spisový materiál byl doplněn pouze o sdělení Ministerstva dopravy, které bylo žalobkyni zasláno spolu s oznámením o pokračování odvolacího řízení ze dne 14. 11. 2022, a obsah spisu je jí tak znám. V žádosti navíc neuvedla, zda vůbec a případně jaké podklady by chtěla v prodloužené lhůtě dokládat. Žalovaný dále rozhodnutím ze dne 1. 12. 2022, č. j. KUJI 102279/2022, opětovně zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí městského úřadu.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

4. Žalobkyně podala žalobu, v níž uvedla, že důvody, o které opírá žalovaný odmítnutí prodloužení lhůty, jsou liché, v rozporu se zásadami správního řízení a poškozují žalobkyni. Žalobkyně totiž neměla možnost zjistit, jak se žalovaný vypořádal se zrušujícím rozsudkem krajského soudu, zda se vyjádřil městský úřad atd. Až doručením rozhodnutí zjistila, že se toto opírá pouze o předchozí skutková a právní hodnocení. Žalobkyně nemohla uplatnit práva účastníka řízení, neboť jí nebylo umožněno seznámit se s širšími souvislostmi materiálu ve spisu. Rozhodnutí se tak opírá o údaje, k nimž se žalobkyně neměla jak vyjádřit,

případně navrhnout jakékoliv důkazy. Žalovaný žalobkyni upřel právo na spravedlivý proces a jeho postupem došlo k řetězení vad nepřezkoumatelnosti, nezákonnosti a zneužití správního uvážení. Dle žalobkyně došlo k porušení § 2 odst. 4, § 4, § 36 a § 50 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, které v žalobě citovala.

5. Závěrem navrhl, aby soud sdělení žalovaného ze dne 1. 12. 2022, č. j. KUJI 102111/2022, i rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 12. 2022, č. j. KUJI 102279/2022, zrušil.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na napadené rozhodnutí, přiložený spisový materiál a konstatoval, že respektoval zrušující rozhodnutí zdejšího soudu. Žalovaný spisový materiál rozšířil o sdělení Ministerstva dopravy ze dne 20. 1. 2022, kterým ministerstvo vylučuje využití stanoviska Ministerstva dopravy ze dne 12. 2. 2018, na něž žalobkyně v původním řízení odkazovala a s nímž se žalovaný dostatečně nevypořádal. Žádné další věcné podklady do spisu nezaložil. Sdělení bylo žalobkyni zasláno společně s oznámením o pokračování odvolacího řízení, a bylo jí tedy známo, co nového bylo do spisu založeno. Žalobkyně mohla své vyjádření zaslat až do vydání rozhodnutí, tedy do 1. 12. 2022. Závěrem žalovaný k námitkám o údajném porušení procesních práv a veřejného zájmu uvedl, že je to právě žalobkyně, která je ve veřejném zájmu trestána. Na základě výše uvedeného proto žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci

7. Žalobkyně podanou žalobou napadla dva akty – jednak sdělení žalovaného ze dne 1. 12. 2022, č. j. KUJI 102111/2022, kterým žalovaný nevyhověl její žádosti o prodloužení lhůty k vyjádření k podkladům rozhodnutí, jednak rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 12. 2022, č. j. KUJI 102279/2022, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí městského úřadu.
8. Sdělení žalovaného ze dne 1. 12. 2022, č. j. KUJI 102111/2022, vydané podle § 39 odst. 2 správního řádu, je úkonem správního orgánu, kterým se pouze upravuje vedení řízení, a které je ze soudního přezkumu vyloučeno podle § 70 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“). Případný vadný postup žalovaného podle citovaného ustanovení může žalobkyně napadat až v žalobě proti rozhodnutí ve věci samé (tj. proti rozhodnutí ze dne 1. 12. 2022, č. j. KUJI 102279/2022), což ostatně i učinila. Soud proto žalobu proti sdělení žalovaného ze dne 1. 12. 2022, č. j. KUJI 102111/2022, odmítl jako nepřipustnou podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) s. ř. s. [srov. usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 26. 4. 2013, č. j. 57 A 22/2013-21, publ. pod č. 2957/2013 Sb. NSS].
9. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 12. 2022, č. j. KUJI 102279/2022, pak **není** důvodná.
10. Žalobkyně namítla, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné, aniž tuto svoji námitku blíže zdůvodnila. Aby bylo rozhodnutí přezkoumatelné, musí být z jeho odůvodnění zřejmé, jaký skutkový stav vzal posuzující orgán za rozhodný, jak uvážil o pro věc podstatných skutečnostech a jak se vypořádal s uplatněnými námitkami. Nepřezkoumatelnost není projevem nenaplněné subjektivní představy žalobkyně o tom, jak by mělo být rozhodnutí odůvodněno, ale objektivní překážkou, která znemožňuje věcný přezkum napadeného rozhodnutí, tj. zjistit jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs

212/2006-74, nebo rozsudky ze dne 1. 6. 2005, č. j. 2 Azs 391/2004-62, ze dne 21. 5. 2015, č. j. 7 Afs 69/2015-45, nebo ze dne 27. 9. 2017, č. j. 4 As 146/2017-35). Takovou vadu rozhodnutí žalovaného soud neshledal. Všechny vady vytýkané předchozím rozsudkem zdejšího soudu žalovaný napravit, a přezkoumatelná je také úvaha žalovaného o neprodloužení lhůty k vyjádření.

11. Podle § 36 odst. 3 správního řádu nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.
12. Podle § 39 odst. 1 správního řádu správní orgán účastníkovi určí přiměřenou lhůtu k provedení úkonu, pokud ji nestanoví zákon a je-li toho zapotřebí. Určením lhůty nesmí být ohrožen účel řízení ani porušena rovnost účastníků. Usnesení o určení lhůty se oznamuje pouze tomu, komu je určena, popřípadě i tomu, jehož se jinak přímo dotýká.
13. Podle § 39 odst. 2 správního řádu lhůtu určenou správním orgánem může na žádost účastníka správní orgán za podmínek stanovených v odstavci 1 usnesením přiměřeně prodloužit.
14. Není povinností správního orgánu vyhovět jakékoliv žádosti účastníka řízení o prodloužení lhůty k provedení úkonu. Na prodloužení lhůty není právní nárok a jedná se o otázku správního uvážení. U každé podané žádosti je proto třeba zejména posuzovat, zda je důvodná (tedy zda obsahuje objektivní důvody znemožňující provedení úkonu ve stanovené lhůtě), a zda nemá obstrukční charakter. Důvody pro prodloužení lhůty je přitom povinen tvrdit a prokázat účastník řízení (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2021, č. j. 10 As 246/2019-32).
15. V projednávané věci se žalobkyně ve své žádosti omezila na tvrzení, že její zástupce je po dopravní nehodě ze dne 4. 11. 2022 zdravotně indisponován a teprve dne 23. 11. 2022 byl propuštěn z nemocnice. K tomu doložila potvrzení policie o dopravní nehodě a e-mail Nemocnice Jihlava. Z nich ovšem vyplývá pouze to, že zástupce žalobkyně byl dne 4. 11. 2022 účastníkem dopravní nehody a že je od 4. 11. 2022 dosud (tj. do 7. 11. 2022) hospitalizovaný na Ortopedicko-traumatologickém oddělení Nemocnice Jihlava. Z žádosti o prodloužení lhůty a přiložených dokumentů tak není zřejmé, co konkrétně zástupci žalobkyně bránilo ve využití práva dle § 36 odst. 3 správního řádu. Z nemocnice totiž již propuštěn byl a je schopen s žalovaným komunikovat (žádost o prodloužení lhůty sám podal).
16. K tomu soud zdůrazňuje, že smyslem § 36 odst. 3 správního řádu je signalizovat účastníkovi, že správní řízení se chýlí ke konci tak, aby účastník mohl uplatnit své celkové stanovisko k věci a shromážděným podkladům, případně učinil závěrečné vyjádření. V oznámení o pokračování odvolacího řízení byla žalobkyně informována, že má možnost nahlížet do spisu, který byl po vrácení od zdejšího soudu doplněn o sdělení Ministerstva dopravy ze dne 20. 1. 2022 k žádosti o zaslání stanoviska ze dne 12. 2. 2018. Již z oznámení o pokračování odvolacího řízení tak bylo žalobkyni známo, že žalovaný doplnil spis pouze o zmíněné sdělení ministerstva. Tvrzení žalobkyně, že až z napadeného rozhodnutí zjistila, že se opírá pouze o předchozí skutkové a právní hodnocení, je proto nepravdivé. Toto sdělení ministerstva navíc žalovaný zaslal žalobkyni jako přílohu oznámení, aby se s ním mohla seznámit i bez nahlížení do spisu. Zbytek spisového materiálu byl žalobkyni znám již z předchozího průběhu řízení. Lze tak konstatovat, že byl žalobkyni znám celý obsah spisu již v okamžik doručení oznámení o pokračování odvolacího řízení, a měla tak všechny podklady pro to, aby se mohla ve věci vyjádřit. Žalovaný je navíc vázán zrušujícím

rozhodnutím, v němž se zdejší soud dostatečně zabýval celou řadou námitek žalobkyně. Dalo se tak očekávat, že se žalovaný vypořádá s dílčími nedostatky, pro které soud jeho rozhodnutí zrušil, a ve zbylém rozsahu zachová právní náhled potvrzený zdejším soudem.

17. Pro vykonání procesního práva dle § 36 odst. 3 správního řádu tak nebylo nezbytné, aby žalobkyně či její zástupce nahlíželi do spisu, neboť jim byl jeho obsah kompletně znám. Vyjádření k podkladům rozhodnutí tudíž žalobkyně ve stanovené lhůtě podat nepochybně mohla, neboť i její zástupce byl evidentně schopen formulovat a odesílat podání žalovanému. Vzhledem k okolnostem případu a obsahu správního spisu tak soud považuje stanovenou lhůtu za přiměřenou a odůvodnění neprodloužení lhůty za dostatečné. Neshledal proto, že by její délka (a její neprodloužení) mohla zkrátit žalobkyni na procesních právech ve správním řízení. To tím spíše v situaci kdy žalobkyně ani v podané žalobě nespecifikovala a nedoložila povahu zdravotní indispozice svého zástupce a rovněž tak neuvedla, v čem konkrétně jí bylo postupem žalovaného zabráněno (např. jaké důkazy či tvrzení hodlala ještě ve věci uplatnit). Postupem žalovaného tak nedošlo k porušení ustanovení správního řádu, které žalobkyně citovala v žalobě.
18. *Obiter dictum* soud uvádí, že si je vědom, že oba napadené akty byly vypraveny ve stejný den, tj. 1. 12. 2022, a také ve stejný den, tj. 11. 12. 2022, žalobkyni doručeny. Žalovaný tak nesplnil svoji povinnost informovat žalobkyni o neprodloužení lhůty ještě před vydáním meritorního rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2016, č. j. 10 As 46/2015-43). Ani tato skutečnost však soud nevedla ke zrušení rozhodnutí žalovaného. Žalobkyně jednak takovou námitku v žalobě nevznesla, jednak toto procesní pochybení nemohlo mít vliv na zákonnost rozhodnutí, neboť, jak bylo výše uvedeno, důvod pro prodloužení lhůty k vyjádření nebyl dán.

V. Závěr a náklady řízení

19. Soud tedy shledal námitky žalobkyně neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.“.
20. O náhradě nákladů řízení o žalobě proti sdělení žalovaného ze dne 1. 12. 2022, č. j. KUJI 102111/2022, soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
21. O náhradě nákladů řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 12. 2022, č. j. KUJI 102279/2022, bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo

člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 21. května 2024

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu